

Vec C-711/19

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

25. september 2019

Vnútroštátny súd:

Verwaltungsgerichtshof

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

3. september 2019

Navrhovateľky v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:

Admiral Sportwetten GmbH

Novomatic AG

AKO Gastronomiebetriebs GmbH

Dotknutý orgán:

Magistrat der Stadt Wien, Magistratsabteilung 6

[omissis]

[spisová značka] [omissis]

3. september 2019

Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) [omissis] v konaní o opravnom prostriedku „Revision“, ktorý podali 1. Admiral Sportwetten GmbH, 2. Novomatic AG, obe so sídlom v Gumpoldskirchen, 3. AKO Gastronomiebetriebs GmbH so sídlom vo Viedni, [omissis] proti rozsudku Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd, Rakúsko) z 23. augusta 2018, ZI. RV/7400063/2017, týkajúceho sa dane za stávkový terminál [dotknutý orgán pred správnym súdom: Magistrat der Stadt Wien Magistratsabteilung 6 (Magistrát mesta Viedeň, oddelenie 6, Rakúsko)

vydal

Uznesenie:

Súdnemu dvoru Európskej únie sa podľa článku 267 ZFEÚ predkladajú nasledujúce prejudiciálne otázky:

1. Má sa článok 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti vykladať v tom zmysle, že ustanovenia Wiener Wettterminalabgabegesetz (Viedenský zákon o dani za stávkový terminál, ďalej len „WWAG“), ktoré upravujú zdanenie prevádzkovania stávkových terminálov, sa majú považovať za „technické predpisy“ v zmysle tohto článku?
2. Vedie opomenutie oznámiť ustanovenia Wiener Wettterminalabgabegesetz v zmysle smernice (EÚ) 2015/1535 k tomu, že daň za stávkový terminál sa nesmie vyberať?

Odôvodnenie:

- 1 A. Skutkový stav a doterajšie konanie vo veci samej
- 2 Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ v prvom rade je spoločnosťou, ktorá inštalovala stávkové terminály (prevádzkovateľka), navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ v druhom rade je majiteľkou týchto stávkových terminálov a navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ v treťom rade je vlastníčkou priestoru používaného na prevádzku stávkových terminálov.

- 3 Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ v prvom rade viacerými podaniami od augusta 2016 oznámila dotknutému orgánu, že v mieste navrhovateľky v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ v treťom rade bude prevádzkovať stávkový terminál vo Viedni. Požiadala o určenie dane vo výške 0 eur, keďže podľa jej názoru neexistuje daňová povinnosť.
- 4 Rozhodnutím z 31. októbra 2016 navrhovateľkám v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ stanovil magistrát mesta Viedeň daň za stávkový terminál za obdobie september 2016 až október 2016 vo výške 350 eur (za každý mesiac a za každý stávkový terminál) – podľa ich príslušného postavenia ako prevádzkovateľky alebo vlastníčky stávkového terminálu, respektíve vlastníčky priestoru používaného na prevádzku stávkového terminálu.
- 5 Ďalšími rozhodnutiami z 2. januára 2017 a 24. júla 2017 magistrát mesta Viedeň určil daň za stávkový terminál za obdobie november až december 2016, ako aj január až jún 2017 (vždy vo výške 350 eur za každý mesiac a za každý stávkový terminál).
- 6 Navrhovateľky v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ podali proti týmto rozhodnutiam sťažnosti. V podstate uviedli, že v prípade úpravy obsiahnutej vo Wiener Wettterminalabgabegesetz (WWAG) týkajúcej sa stávkového terminálu ide o „technické predpisy“ v zmysle Gesetz über internationale Informationsverfahren und Notifizierungen auf dem Gebiet technischer Vorschriften (WNotifG, zákon, ktorým sa stanovuje medzinárodný postup pri poskytovaní informácií a oznámení v oblasti technických predpisov) a smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015. Tieto technické predpisy neboli Komisii oznámené, takže ich nemožno namietat voči jednotlivcovi. To spôsobuje, že daň za stávkový terminál bola uložená neprávom.
- 7 Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd) zamietol uvedené sťažnosti ako nedôvodné rozsudkom, ktorý bol napadnutý na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd).
- 8 Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd) bližším odôvodnením dospel k záveru, že v prípade ustanovení WWAG nejde o technické predpisy v zmysle WNotifG, respektíve smernice 2015/1535. Pre WWAG preto neexistovala oznamovacia povinnosť. To malo za následok to, že voči navrhovateľkám v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ sa WWAG smel uplatniť; daň za stávkový terminál bola uložená zákonne.
- 9 Sťažnosť podaná navrhovateľkami v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ proti tomuto rozsudku na Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd, Rakúsko) bola zamietnutá.
- 10 B. Relevantné ustanovenia vnútroštátneho práva
- 11 Wiener Wettterminalabgabegesetz (WWAG), krajinský zákon, znie v tu uplatniteľnom znení (základná verzia) LGB1. č. 32/2016 v príslušnej časti takto:

„Predmet dane

§ 1. Za prevádzku stávkových terminálov na území mesta Viedeň sa platí daň za stávkový terminál

Vymedzenie pojmov

§ 2. Na účely tohto zákona znamená:

1. Stávkový terminál: zberné miesto stávok na určitom mieste, ktoré je pomocou dátovej linky spojené so sprostredkovateľkou, respektíve sprostredkovateľom stávok, alebo totalizátorkou, respektíve totalizátorom a osobe umožňuje priamu účasť na stávke.
2. Sprostredkovateľka alebo sprostredkovateľ stávok: ten, kto uzatvára stávky ako predmet svojej činnosti.
3. Totalizátorka alebo totalizátor: ten, kto sprostredkováva stávky ako predmet svojej činnosti.

Výška dane

§ 3. Daň za prevádzku stávkových terminálov za každý stávkový terminál a začatý kalendárny mesiac predstavuje 350 eur.

[...]

Ustanovenia o sankciách

§ 8. (1) Konanie alebo opomenutie konania, ktorými sa daň kráti, sa potrestajú ako správny priestupok peňažným trestom až do výšky 42.000 Eur; v prípade nevykonalnosti peňažného trestu sa určí náhradný trest odňatia slobody v dĺžke do šesť týždňov. Krátenie dane trvá do vtedy, kým daňová poplatníčka, respektíve daňový poplatník dodatočne prizná daňovú povinnosť alebo kým daňový úrad určí daň rozhodnutím. [...]

- 12 V dôvodovej správe k iniciatívne návrhu k tomuto zákonu (LG – 00689-2016/0001/LAT) bolo uvedené najmä:

„Jednoduchá a anonymná možnosť obsluhy stávkového terminálu vedie k vysokej akceptácii v prípade potencionálnych zákazníčok a zákazníkov, ktorých počet sa doplnkovými ponukami prevádzkovateľov a prevádzkovateľiek stávok môže ešte zvýšiť. S prihliadnutím na tieto osobitné okolnosti je preto vhodné, aby stávkový terminál podliehal osobitnému zdaňovaniu, aby sa táto forma stávkovania obmedzila, predovšetkým sa aj táto oblasť posudzuje z hľadiska hráčskej závislosti so všetkými jej negatívnymi spoločenskými následkami.

Stávkové terminály sa v porovnaní so zbernými miestami pre prijímanie stávok vyznačujú zvýšeným rizikom vzniku závislosti. To spočíva predovšetkým v tom,

že chýbajúcim osobným kontaktom sa odstráni morálna zábrana účasti na stávkach a tým sa účasť na stávkach uľahčuje. Účasť na stávkach prostredníctvom stávkového terminálu vedie celkovo k zvýšenému stávkovaniu. To spočíva aj v tom, že stávkujúci majú na základe technických možností prostredníctvom stávkových terminálov oveľa väčšiu ponuku na stávkovanie. Stávkové terminály zároveň umožňujú, aby sa mohli uzatvoriť viaceré stávky v kratších časových odstupoch.

Za prevádzkovanie stávkových terminálov na území mesta Viedeň sa má preto zaviesť daň za prevádzkový terminál vo výške 350 eur za každý stávkový terminál a začatý kalendárny mesiac. [...]

Predmetom dane je prevádzka stávkových terminálov.

[omissis] [Zákonnou] formuláciou ‚umožňuje priamo účasť na stávke‘ sa má objasniť, že tie technické prístroje, kde len zamestnanci jednotlivého podniku môžu zadať stávku pre zákazníčky alebo zákazníkov, nepredstavujú stávkové terminály v zmysle zákona (napríklad v trafike, kde sa stávka zadáva výlučne predajcami a prihradka na prijímanie stávok nie je pre zákazníčky a zákazníkov voľne prístupná).

Z definícií pojmu vyplýva, že predmet dane nenadväzuje na pojem stávkového terminálu a iné definície nachádzajúce sa v návrhu Wiener Wettengesetz a od nich sa podľa Gebührengesetz 1957 (zákon o poplatkoch z roku 1957) odlišuje v tom zmysle, že zdanené nie je uzatvorenie stávky, ale prevádzkovanie stávkových terminálov. [...]

V súvislosti s výškou dane sa odkazuje na rozhodnutie Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd) z 5. decembra 2011, B 533/11, VfSlg. 19.580/2011. V tomto rozhodnutí sa okrem iného určilo, že zákonodarcovi sa nemá brániť v tom, ak by namiesto zákazu inštalovania hracích automatov chcel rozširovanie prevádzky automatov alebo hrania zabrániť zvýšením daňového zaťaženia. Ak by tým potencionálne hráčky a hráči boli z dôvodu chýbajúcej atraktivity odradení od hrania, potom práve to je – ústavnoprávne nenamietateľným – úmyslom zákonodarcu. Tento myšlienkový pochod je uplatniteľný aj na daň za stávkový terminál. [...]

- 13 Gesetz über den Abschluss und die Vermittlung von Wetten (Wiener Wettengesetz, zákon, ktorým sa upravuje uzatváranie a sprostredkovanie stávok) v tu uplatniteľnom znení LGBl. č. 26/2016, upravuje profesionálne uzatváranie stávok (stávka uzatvorená prostredníctvom sprostredkovateľa) a profesionálne sprostredkovanie stávok (dostihová stávka) pri príležitosti športových podujatí, ako aj profesionálne sprostredkovanie takýchto stávok a stávkových zákazníčok a zákazníkov (§ 1 uvedeného zákona). V § 2 bode 8 obsahuje vlastnú – od tej v Wettterminalabgabegesetz sa mierne odlišujúcu – definíciu pojmu stávkového terminálu. Zákon navyše obsahuje obsiahle ustanovenia týkajúce sa náležitostí povolenia na činnosť prevádzkovateľky alebo prevádzkovateľa stávkovej činnosti.

Vo svojom § 13 zákon obsahuje bližšiu úpravu týkajúcu sa stávkových terminálov.

- 14 Wiener Wettengesetz bol oznámený podľa ustanovení smernice (EÚ) 2015/1535 (číslo oznámenia: 2015/602/A).
- 15 WNotifG, LGB1. č. 28/1996 – v aktuálnom znení (LGB1. č. 36/2016) – slúži na prebratie smernice (EÚ) 2015/1535 (§ 7 WNotifG). V zásade obsahuje definície zodpovedajúce tejto smernici.
- 16 C. Vysvetlivky k prejudiciálnym otázkam
- 17 1. Relevantnosť prejudiciálnych otázok
- 18 Podľa § 3 WWAG predstavuje daň za prevádzku stávkových terminálov za každý stávkový terminál a začatý kalendárny mesiac 350 Eur. Okolnosť, že tento skutkový stav bol v predmetnom prípade v dotknutých obdobiach splnený a navrhovateľky v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ majú vzhľadom na svoje postavenie (prevádzkovateľ, vlastník, respektíve majiteľ priestoru používaného na prevádzku stávkového terminálu) v zmysle WWAG daňovú povinnosť, je nesporná. S námietkami, ktoré vychádzali z vnútroštátneho ústavného práva, neboli navrhovateľky pred Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd) úspešné. Podľa vnútroštátneho práva teda sporná daňová povinnosť existuje.
- 19 Navrhovateľky v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ však tvrdia, že daňová povinnosť odporuje právu Únie. V súvislosti s tým je v konaní nesporné, že návrh WWAG – inak ako ten k Wiener Wettengesetz – nebol podľa smernice 2015/1535 oznámený Komisii.
- 20 Ak v prípade ustanovení WWAG – ako tvrdia navrhovateľky v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ – ide o technické predpisy v zmysle smernice 2015/1535 a porušenie oznamovacej povinnosti by mohlo spôsobiť, že daň za stávkový terminál sa nesmie vyberať, daňová povinnosť navrhovateľiek v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ by sa mala odmietnuť. Rozhodnutie Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) teda závisí od uvedených otázok.
- 21 2. O prvej prejudiciálnej otázke
- 22 Najprv je potrebné poznamenať, že – pokiaľ má Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) vedomosť – k smernici 2015/1535, ktorej výklad je potrebný, SDEÚ ešte nevydal žiadne rozhodnutie (návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa tejto smernice zrejme existuje pod číslom C-727/17). Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) však vychádza z toho, že v tejto súvislosti je potrebné odvolávať sa na judikatúru týkajúcu sa predchádzajúcich smerníc, ktoré boli kodifikované touto smernicou (pozri odôvodnenie 1 smernice).

- 23 Podľa ustálenej judikatúry SDEÚ k predchádzajúcim smerniciam zahŕňa pojem „technický predpis“ štyri kategórie opatrení, teda po prvé „technické špecifikácie“ v zmysle článku 1 bodu 3 smernice 98/34 [článok 1 ods. 1 písm. c) smernice 2015/1535; k tomu pozri aj tabuľku zhody v prílohe IV smernice], po druhé „iné požiadavky“ podľa definície v článku 1 bode 4 tejto smernice [teraz článok 1 ods. 1 písm. d)], po tretie „pravidlá vzťahujúce sa na služby“ podľa článku 1 bodu 5 smernice [teraz článok 1 ods. 1 písm. e)] a po štvrté „zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členských štátov, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku alebo ktoré zakazujú poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu ako poskytovateľa služby“ v zmysle článku 1 bodu 11 smernice [teraz článok 1 ods. 1 písm. f); pozri naposledy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 26. septembra 2018, *Van Gennip a i.*, C-137/17, bod 37, a tam citovaná judikatúra; ďalej pozri návrhy generálneho advokáta z 13. decembra 2018, *VG Media*, C-299/17, bod 19].
- 24 a) „technické špecifikácie“
- 25 Tento pojem predpokladá, že vnútroštátne opatrenie sa musí nevyhnutne vzťahovať na samotný výrobok alebo jeho obal, čiže určovať niektorý z predpísaných znakov výrobku – ako napríklad rozmery, názov, pod ktorým sa predáva, štítkovanie alebo označovanie (pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 8. marca 2001, *van der Burg*, C-278/99, bod 20; rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 21. apríla 2005, *Lindberg*, C-267/03, bod 57; rozsudok Súdneho dvora Európskej únie, *Van Gennip, a i.*, bod 38; pozri aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 10. júla 2014, *Ivansson*, C-307/13, bod 19 a nasl.). Všeobecná úprava sa nemá posudzovať ako takéto technické špecifikácie (opäť pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie, *Ivansson*, bod 21 a nasl.)
- 26 WWAG sa síce týka „výrobkov“ (stávkové terminály), ktoré sú pri činnosti použité (pozri napríklad rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 4. februára 2016, *Ince*, C-336/14, bod 71). Konkrétna charakteristika týkajúca sa stávkových terminálov však v WWAG – inak ako vo Wiener Wettengesetz – nie je upravená. Vo WWAG je len popísané, aké funkcie stávkový terminál plní; v tejto súvislosti ide zrejme o „popisné prvky“ (k tomu pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 13. októbra 2016, *M. a S.*, C-303/15, bod 28), nie o „predpisy“. Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) však vychádza z toho, že technické špecifikácie neexistujú.
- 27 b) „iné požiadavky“
- 28 Aby vnútroštátne opatrenie mohlo byť kvalifikované ako „iná požiadavka“ (k odôvodneniu zavedenia týchto kategórií pozri bližšie rozsudok Súdneho dvora Európskej únie, z 21. apríla 2005, *Lindberg*, C-267/03, bod 61 a nasl.), musí predstavovať „podmienku“ vzťahujúcu sa na používanie predmetného výrobku, ktorá môže mať významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku, alebo na jeho uvádzanie na trh (pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 13. októbra 2016, *M. a S.*, C-303/15, bod 20, a tam citovaná judikatúra; ďalej

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 4. februára 2016, *Ince*, C-336/14, bod 72). Zákaz udeliť, obnoviť alebo zmeniť povolenia týkajúce sa činností v oblasti hier na automatoch s nízkymi výhrami inde ako v kasínach môže priamo ovplyvniť obchod s hracími automatmi s nízkymi výhrami – a tým aj ich uvádzanie na trh (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 19. júla 2012, *Fortuna a i.*, C-213/11 a i., bod 36; ďalej pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 11. júna 2015, *Berlington Hungary*, C-98/14, bod 99).

- 29 V danom prípade v tejto súvislosti neexistuje zákaz, ale len zdanenie. Ako vyplýva z vysvetliviek k iniciatívemu návrhu, zdanenie však slúži (určite aj) k tomu, aby „sa tieto formy stávk obmedzili“. Popri fiškálnych cieľoch teda zákonodarca zjavne zamýšľal aj odradiť hráčky aj hráčov od hrania, aj keď počet stávkových terminálov prevádzkovaných vo Viedni číniaci 2.000 kusov následne zostal v zásade nezmenený.
- 30 Rozhodne sa nezdá byť vylúčené, že zdanenie prevádzkovania stávkových terminálov sa má posudzovať ako predpis na ochranu spotrebiteľov (hráčok a hráčov), ktorý ovplyvňuje životnosť výrobku (stávkové terminály) po jeho uvedení na trh v rámci spotreby a môže mať významný vplyv na odbyt stávkového terminálu.
- 31 Sporné by ďalej pochopiteľne mohlo byť to, či v tomto prípade ide o opatrenie v zmysle článku 1 ods. 6 smernice. Ak sa však v tejto súvislosti – aj keď len „najmä“ – rieši len ochrana zamestnancov, tak sa prinajmenšom nezdá byť pravdepodobné, že by v tejto súvislosti mali byť chránené aj hráčky a hráči v súvislosti s možnou hracou závislosťou.
- 32 c) „Pravidlá o službách“
- 33 Pre kvalifikáciu podľa týchto kategórií sa musia tieto predpisy „špecificky“ zameriavať na služby informačnej spoločnosti. To sa má objasniť s ohľadom na odôvodnenia a znenia predpisu. V tomto smere stačí, aby tento cieľ alebo zámer mali len niektoré ustanovenia tohto predpisu (pozri rozsudok Súdny dvor Európskej únie z 20. decembra 2017, *Falbert*, C-255/16, bod 32). Vnútroštátny predpis, ktorý stanovuje trestnú sankciu za nepovolené hazardné hry, predstavuje technický predpis, iba ak cieľom a zámerom tohto ustanovenia sú hazardné hry poskytované on-line (pozri opäť rozsudok Súdneho dvora Európskej únie, *Falbert*, bod 37).
- 34 WWAG v tejto súvislosti upravuje trestnú sankciu len v prípade krátenia dane alebo opomenutého oznámenia. Úprava daňovej povinnosti pri prevádzkovaní stávkových terminálov sa zameriava (aj) na to, aby sa uzatváranie stávk takýmto spôsobom znížilo (pozri vyššie k „iným požiadavkám“). V tejto súvislosti nie je posúdenie WWAG ako požiadavky všeobecnej povahy o vykonávaní služby informačnej spoločnosti rozhodne vylúčené. Nezdá sa byť ani vylúčené, že tieto ustanovenia WWAG sa majú posúdiť ako úprava týchto služieb – a to umožnenia informácií o stávkových možnostiach a uzatvorenia stávk spojených

s prevádzkou stávkových terminálov. S prípadom rezervácie letenky v cestovnej kancelárii za fyzickej prítomnosti klienta, uskutočnenej prostredníctvom počítačovej siete [Príloha I, bod 1, písm. c) smernice], sa situácia nezdá byť porovnateľná, keďže obsluhu stávkového terminálu vykonáva zákazník sám – aj keď pravdepodobne spravidla v prítomnosti (zástupcu) majiteľa priestoru, v ktorom sa stávkový terminál nachádza.

- 35 K tomu, či je takéto posúdenie zasa vylúčené napríklad článkom 1 ods. 6 smernice, sa môžeme odvolať na vyššie uvedené tvrdenia (k „iným požiadavkám“).
- 36 d) Predpisy v zmysle štvrtej kategórie
- 37 Klasifikácia podľa tejto kategórie (k zavedeniu týchto kategórií pozri opäť rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 21. apríla 2005, *Lindberg*, C-267/03, bod 73) predpokladá, že predpisy zakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku alebo zakazujú poskytovanie alebo používanie služby (pozri Súdny dvor Európskej únie, rozsudok z 9. júna 2011, *Intercommunale Interrosane*, C-361/10, bod 13; rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 10. júla 2014, *Ivansson*, C-307/13, bod 16).
- 38 Keďže WWAG v tomto zmysle neobsahuje žiaden zákaz, podľa názoru Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) nespadá do tejto kategórie. Najmä ani § 8 WWAG neupravuje zákaz uvedených činností, ale len trestnú sankciu v prípade krátenia daní alebo v prípade opomenutého oznámenia.
- 39 e) „*De facto* predpisy“
- 40 Ak predpis, ktorý sa neposúdi ako technický predpis, odkazuje na iné predpisy, ktoré sa považujú za technické predpisy, tak aj skôr uvedený predpis sa posúdi ako „*de facto* technický predpis“ (pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie, rozhodnutie z 10. júla 2014, *Ivansson*, C-307/13, bod 31).
- 41 K tomu podľa názoru Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) postačuje poukázať na to, že WWAG práve neobsahuje odkaz na iné predpisy – najmä nie na Wiener Wettengesetz (k tomu pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 11. júna 2015, *Berlington Hungary*, C-98/14, bod 96 a nasl.).
- 42 3. o druhej prejudiciálnej otázke
- 43 Porušenie oznamovacej povinnosti podľa stálej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (k predchádzajúcim smerniciam; inak – k ešte skoršej úprave – rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 13. júla 1989, *Enichem Base*, 380/87, bod 22 a nasl.) vedie k neuplatniteľnosti dotknutých „technických predpisov“, takže ich nemožno namietat' proti jednotlivcovi (pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 30. apríla 1996, *CIA Security International*, C-194/94, bod 54; rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 26. septembra 2000, *Unilever Italia*, C-443/98, bod 49 a nasl.; rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 10. júla 2014,

Ivansson, C-307/13, bod 48; rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 4. februára 2016, *Ince*, C-336/14, bod 68: neuplatniteľné sú iba technické predpisy, ktoré sú v ňom uvedené, nie ostatné ustanovenia zákona; ďalej pozri návrhy generálneho advokáta z 13. decembra 2018, *VG Media*, C-299/17, bod 2; pozri aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 16. júna 1998, *Lemmens*, C-226/97, bod 35 a nasl.).

- 44 Výklad práva Únie sa celkovo nezdá byť tak jednoznačný, aby neostal priestor pre dôvodné pochybnosti (pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 4. októbra 2018, *Komisija/Francúzska republika*, bod 110).
- 45 Preto sa v súlade s článkom 267 ZFEÚ predkladajú Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky.

[podpisy a pečiatka]